

LLIÇÓ XI

re-u-nió

re-u-ni-ó

ar-gen-te-ria

ar-gen-te-ri-a

cons-pí-cua

cons-pí-cu-a

glò-ria

glò-ri-a

pà-tria

pà-tri-a

marri-eta

ma-ri-e-ta

mú-tua

mú-tu-a

un-tuós

un-tu-ós

ru-i-nosa

ru-i-no-sa

avançàvem

avançàvem

LLIÇÓ XII

arrós

arròs

oblíqua

obliqua

sòlid

sòlid

esmortueix

esmorteeix

LLIÇÓ XIII

infondí

infongué

LLIÇÓ XIV

avantatje

avantatge

els hi

els

.../...

jutjes

jutges

els hi

els

LLIÇÓ XV

cartulina

cartolina

títul

títol

Peró

Però

almeriensa

almeriensa

s'esten

s'estén

teixxen

teixeixen

d'encendres

d'encendre's

OBSERVACIONS

Les combinacions io, ia, ua, ou, etc. no formen, en general, diftong, malgrat la pronunciació corrent. Torneu a llegir el paràgraf "Els diftongs" (pag. 31-32).

Avançar significa estalviar, arraconar diners. Anar endavant es avançar.

Hi ha, en català, dues ee i dues oo : e i o obertes i e i o tancades. Són obertes la e de café i la o de però, i tancades, la e de també i la o de unió (segons la pronunciació de Barcelona). Quan s'ha d'accentuar una e o una o obertes, s'empra l'accent greu (`), i quan una e o una o tancades, l'accent agut (´).

Si us és difícil de distingir la e i la o obertes de la e i la o tancades, diguem-m'ho, que us donaré unes regles especials per a la recta accentuació d'aquestes dues vocals.

El mot obliqua té només tres síl·labes: o-bli-qua, puix que el grup ua darrera q o g forma diftong. Estretçat, doncs, d'un mot pla acabat en vocal, i no s'ha d'accentuar.

Heu escrit "infondi" en lloc de "infongué", creient sens dubte en l'existència del verb "infondir" o "infundir", que són infinitius incorrectes. El verb correcte és "infondre".

Per a representar el so de "j" davant de "e" i de "i" s'escriu generalment "g"; així: avantatge i no "avantatje". Vegeu pag. 23 del llibre.

Dieu "els hi prenia les vares", "els hi arrabassava el mocador". Cal dir "els prenia", "els arrabassava". Quan els complements del verb són representats per pronoms febles, a cada complement correspon només un pronom. Ací, "els" representa el complement indirecte o datiu; vol dir "a ells" o "a elles". El pronom "hi", en aquestes proposicions, no representa cap complement; és, doncs, sobrer.